

приведе єдного магєсника именованъ Анасїи, и напои го съ мертоносна ѿтроба, и ѿ това не мѡ быде нищо. Тогїва поиде сватїи въ Аполлиново капище заедну съ царьатъ, оушъ да се поклони на Аполлина: И помѡлилсе Бѡгъ, и сокрѡшилъ бѡговете и мѡ, и паднали на земли. Тогїва царица Александра повѣрѡвала во Хрѣта, и тоа часъ а посѣкоха. И като видѣ царьо защо съ мѡки не є возможно да повѣди сватѡго, и повелѣ съ мечъ (саба) да мѡ ѡскѡчѡтъ глава та. И така волею посѣченъ бысть мѡченикъ сватїи Геѡргїа Месеуъ Априлий 23 дєнь. Въ лѣто ѿ созданїа мїра 5296, ѿ Хрѣта же 288. тогїва кєше сватїи Геѡргїи на 20 годинъ. И тѣло то негово сватѡе, зєлъ го слѡга та мѡ, и пренесе го въ Палестїна на негово то ѡтѣчество, какѡто мѡ кєше зарѡчалъ сватїи въ темница та. И много чѡдеса направиха Мѡщите мѡ: слѣпи проглѣднаха, хроми исправиха се, бѡлни исцѣлєха, и дрѡги различни сєкаквы (работы). Это такѡва быде мѡченїе то сватѡмѡ, какѡто чѡхте наскорѡ, благословєни Хрїстіане. Овѡче пакъ се мѡлимъ на ѡкъа вѡша лєбѡвъ, да послѡшате юще мѡлко, що шємъ да ви кажемъ єдно славно чѡдо, коє то є направилъ сватїи великомѡченикъ Геѡргїи, и тогїва ще да свѡрша дѡми те сватѡмѡ.

Чѡдо сватѡгѡ Геѡргїа.

Чѡдо, коє то станѡ въ милїтинъ: понєже въ тоа ѡстровъ има цєрква сватѡгѡ великомѡченика Геѡргїа, славна и превєлика. И мнозина чєловѣцы и маха ѡбїчай, сєка годїна да се сокиратъ и да торжествѡватъ въ дєнь пѡмѡти сватѡгѡ. Това (нѣщо) като разѡмѣха критските Агаране, напѡднаха и ѡсѣдоха презъ ноць та, когато пѣхѡта на едѣнїе. И който бєха вѡнъ ѿ цєрква та, єдни повѣгнаха, а дрѡги посѣкоха, а който се намєриха